İŞÇİNİN SESİ

İŞÇİYİZ BİZ, ELLERİMİZ HÜNERLİ, AKLIMIZ YARATICIDIR

Sayı 3
1 MART 1974

ECEVİT'İN BAŞARISI NEYE BAĞLI

Yurdumuzdaki hükümet buhranı, sonunda CHP-MSP koalisyonu ile çözüme ulaştı.

Gerici çevreler, bu hükümetin kurulmasını engellemek için aylarca didindiler. Ama demokratik güçlerin ağır bastığı bir hükümetin kurulmasını önleyemediler.

Hükümet buhranının bu şekilde çözümü ile gerici güçlere önemli darbe indirildi. İşçilerin, emekçilerin hak mücadelesinde daha elverişli şartlar yaratıldı.

Tehlike Duruyor

Bununla beraber, şu gerçekleri de unutmayalım: Büyük patronların ve toprak ağalarının adamları hala önemli mevkilerdedirler. Ekonomimizin kilit noktaları, yerli-yabancı iş adamlarının kontrolündedir. Polis teşkilatlarına, halka düşman unsurlar doldurulmuştur. Parlamentoda gerici partiler hala önemli güce sahipler.

Bu şartlar altında, gerici güçlerin bütün imkanları kullanarak, ilk fırsatta hükümeti devirmeye çalışacakları ortadadır.

Yeni Hükümet Bu Güçlü Düşmana Nasıl Karşı Koyabilir?

Ecevit ve hükümeti, ancak ve ancak, işçi sınıfına ve emekçi halka dayanarak bu gericilere karşı koyabilir. Hükümetin dayanacağı tek güç, işçilerin ve emekçilerin, demokrasi ve bağımsızlık isteyenlerin gücüdür.

Ne Yapmalı?

Hükümet hiç zaman kaybetmeden işçilerin, emekçilerin örgütlenmesini yasaklayan kanunları iptal etmelidir. Halkın hayat şartlarını düzeltecek tedbirleri almalıdır. Gerçek bir genel af çıkartmalıdır.

Anayasayı ve kanunları çiğneyerek yurttaşlara işkence yaptıranlar hesap vermelidirler.

En önemli görevimiz, ülkemizdeki yerli-yabancı büyük sermayeye karşı olan bütün yurttaşların birliği için çalışmaktır. Ecevit hükümeti de ancak bu yolda yürürse başarı kazanabilecektir.

İŞÇİNİN SESİ

PATRON SAATLERİ KASITLI OLARAK DÜŞÜRÜYOR

İŞYERİ TEMSİLCİLERİ TOPLANDI

20 Şubat Çarşamba günü saat 7.30 da London Eating Houses işçi temsilcileri bir toplantı yaparak Patron Ali ile yapılan görüşmeler ve wimpylerdeki genel durum üzerinde konuştular.

Toplantıya sendikacı Artur Din, Uluslararası İşçiler şubesi başkanı Alvaro Miranda, şubenin başkan yardımcısı Hasan Çapçı katıldı.

Toplantıda ilk önce işten atılan Engin isimli arkadaşın durumu görüşüldü. Bu arkadaşın işe geri alınması için çalışılacak.

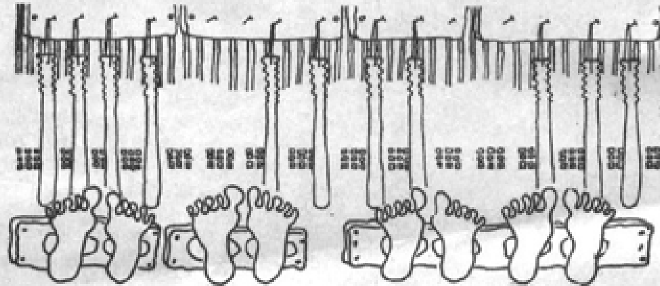
Daha sonra menecerlerin işçi temsilcisi olup olamayacağı tartışıldı. Menecerler işçidir ve temsilci de olabilirler. Bu nedenle Ali Salih menecerleri işçi temsilcisi olarak kabul edinceye kadar görüşmelerin durdurulmasına karar verildi.

Son olarak wimpylerdeki saat durumu ele alındı. Saatlerin iyice düşürüldüğü, anlaşmalara aykırı olarak bazı arkadaşların 42 saatin bile altında çalıştığı tesbit edildi.

Ali Salih'in part taym işçi çalıştırdığı da göz önüne alınırsa saatlerin kasten düşürüldüğü açıkça görülüyor.

Artur Din, bu konuda konuşarak patronu suçladı. Sendikacının konuşmasından sonra işçi temsilcileri şu kararı aldılar; İşçilerin haklarını araması yüzünden herhangibir işçi temsilcisinin başına birşey gelirse bütün işçi temsilcileri arkadaşlarını sonuna kadar destekleyecek ve gerekirse kumpanyanın bütün işyerlerinde greve gideceklerdir.

İŞKENCELER TARTIŞILIYOR

Hürriyet gazetesi geçen ay "işkence olaylarının açıklanması gerekir" başlığı altında bir çağrı yaptı. Gazete bu çağrıda, "iddia sahiplerinin ve suçlanan tarafların ne biliyorlarsa ortaya koymaları gerektiğini" belirtti. Ayrıca, "gönderilecek bütün delilli işkence iddialarıyla bunlara karşı verilecek cevapları yayınlamayı demokratik, parlamenter rejime ve cumhuriyet ilkelerine hizmetin bir gereği saydığını" yazdı.

Bu haber üzerine işkencelere yakından tanık olan 10 avukat YENİ ORTAM gazetesinde bir duyuru yaparak "işkenceyi reddeden sorumluları HÜRRİYET gazetesi aracılığıyla, arzu edilen yerde, 10 gün içinde, noterce düzenlenecek tutanakları HÜRRİYET gazetesi tarafından yayınlanması kaydıyla tartışmağa davet ettiler ve işkence olaylarını ispata hazır bulunduklarını" kamuoyuna duyurdular.

12 Marttan sonra ülkemizde işkence çok yaygın olarak uygulanmıştır. Bunu kimse reddedemez. Nitekim eski sıkıyönetim komutanı Faik Türün de "işkence Türkiye'de yeni değildir ki" demek zorunda kaldı.

İŞÇİNİN SESİ'nde, işkence görenlerin kendi el yazıları ile yazılmış olarak, Türkiye hapisanelerinden gönderilen 72 işkence belgesi vardır. Bu belgeleri HÜRRİYET gazetesine yolluyacağız. Gerekirse, ya da istenirse İngiltere'de de yayınlarız. Sanmasınlar ki edenlerin yanına kalacaktır.

Paris'te İşçilerimiz

PARIS– A.Gündoğdu bildiriyor

Bir yıl önce tarım işçisi olarak kafile halinde gelen kardeşlerimiz beton işyerlerinde çalıştırılmıştır. Beton işinde ücretlerin daha yüksek olmasına rağmen patronlar bu işçilerimizi tarım işçisi gösterip daha az ücret ödemektedir. Ayrıca işçilerimiz, kontratta yazılı olanların aksine çok kötü şartlar altındaki evlerde kalmak zorunda bırakılmışlardır.

Haberi alan Fransa Türkiye'li İşçiler Birliği kısa zamanda hakların alınması için mücadeleye başlamıştır. İlk iş olarak, şirket, evlerin ısı ve tuvalet gibi zaruri ihtiyaçlarını yapmak zorunda bırakılmıştır.

J. STEVENS GÖREVİNDEN UZAKLAŞTIRILDI

Haber aldığımıza göre, patron yanlısı sendikacı John Stevens nihayet görevinden uzaklaştırıldı. Böylelikle, işçilerin haklarını korumaktan uzak, kişisel çıkarlar peşinde koşan John Stevens'a karşı yürüttüğümüz mücadeleyi sonunda kazanmış olduk. Türkiye Komitesi sürekli her yolu deniyerek sonunda sarı sendikacıyı layık olmadığı yerden aldırtmayı başardı, işçilerin mücadelesi önündeki bir engeli daha yok etti.

Bundan böyle London Eating Houses işçilerinin görevli sendikacısı Artur Din'dir.

İŞÇİ GÖZÜYLE

K. BALAMAN

YENİ HÜKÜMETE KARŞI TAVRIMIZ

Bugün bizler işsizlik yüzünden vatanımızdan grup grup ayrılmışız.

Kimimiz Almanya, Avusturya, kimimiz Hollanda, Londradayız. Niye geldik bizler buralara? Buna ne alınyazısı ne de kaderimiz diyebiliriz.

Çünkü bugünedek başa gelen partiler bizleri işsizliğe, geçim sıkıntısına terketmişlerdir. 14 Ekim 1973'de Türkiye'mizde seçim oldu. Yeni bir Halk Partisi çıktı. Vatandaşlarımızdan oy alarak başa geçtiler ve birçok vaadlerde bulundular.

Şimdi bu vaadleri yerine getirecek makama geçtiler. Bunlara oy veren halkımız şimdi onlardan sözlerini tutmalarını istiyor.

Toprak reformu istiyor, lokavtın kaldırılmasını istiyor. Genel af çıkartılmasını istiyor, siyasi tutukluların serbest bırakılmasını istiyor. Yabancıların yurdumuzu sömürmelerine son verilmesini istiyor. Her türlü fikrin serbestçe konuşulmasını istiyor.

Patronlar ve onların hizmetindeki partiler, bunların yapılmasını önlemeye çalışacaklar. Daha Hükümet Programı okunur okunmaz her türlü ithamlara başladılar bile. Bundan sonra da boş durmayacaklardır. Ecevit Hükümeti bunların karşısında gerilerse, halkımıza verilen sözü yerine getirmemiş olacaktır. Kendisine oy veren milyonlarca insanı ortada bırakmış olacaktır.

Biz işçiler, desteklediğimiz bu hükümet dediklerini yapmazsa, ona da karşı çıkacağız. Onun işçiden ve emekçiden yana her icraatını destekleriz.

SIRA OTELLERDE

KEMAL YILDIZ
(Çerinkros Otel İşçisi)

İngiltere'deki Türk işçilerinin çogunluğu terzihanelerde ve wimpylerde çalışır. Bundan sonra oteller gelir.

Otellerde önemli sayıda Türkiye'li işçi çalışmaktadır. Buralarda çalışan işçiler arasında birlik, beraberlik yoktur. Birbirlerinden habersizdirler. Patron istediği kadar düşük ücret verir. Çok uzun saatler çalıştırabilir. Keyfi istediği zaman da işten çıkarabilir.

Bu durumdan kurtulabilmek için otellerde çalışan bizler de wimpyci arkadaşlarımız gibi örgütlenelim. Birlik olalım, sendikalaşalım. Köle gibi değil insan gibi çalışmanın mücadelesini verelim. Çalışma saatlerimizi kısaltalım. Keyfi işten atmaları önleyelim. Diğer örgütlü işçilerin yararlandığı haklardan biz de yararlanalım.

Arkadaşlar, birliğimizin gücü ile bütün bu haklarımızı alabiliriz. Haklarını arayan maden işçilerinin neler yaptığını görüyoruz. İşçilerin gücüne İngiliz hükümeti bile dayanamadı.

Birleşirsek bizim gücümüzün önüne de kimse geçemez. Biz de bütün haklarımızı alabiliriz.

Unutmayalım, gücümüz birliğimizdir.

Sudan Bahaneler

Pikadilli büyük wimpy'de Mehmet diye bir süpervayzır var. Veyterlere aman verdirmiyor. Seni bir saniye durur görse bütün gün oturur sanır.

Bir gündü, şahit oldum, sudan bahanelerle bir işçinin mesai saatlerini kesmeye uğraştı. Nazik olmayan bir lisanla veyterin birine diyor ki; "Sen Oksford'a gidip bugün orada çalış." Veyter buna itiraz ediyor. Ozaman bizimki, "Şu pantalonla ancak Oksford'da çalışabilirsin, ya oraya gider veya off'a çıkarsın" diyor. O zaman bizim veyter de ezile büzüle ceketini çıkarıp off'a gider.

Anlayamadığım bir nokta var; bir pantalonun Oksford wimpy veya Pikadilli wimpyde ne etkisi olabilir?

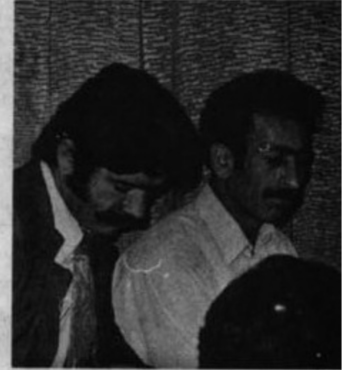
BİR İŞÇİ

WİMPYLERDE SAATLER DÜŞÜYOR

Muhabirlerimizin verdikleri habere göre Londra'nın çeşitli yerlerindeki wimpylerde saatler gittikçe düşmektedir. Özellikle merkezi yerlerde bazı işçiler 42 saatin altında çalışmaktadır. Naysbriç ve Pikadilli'den iki işçi geçtiğimiz hafta sadece 28 saat çalıştıklarını söylemişlerdir. Konu sendikanın işçi temsilcileri toplantısında da konuşulmuştur.

İŞÇİLE

İŞÇİNİN SESİ BUNDAN BÖ
MUHABİRLERİMİZ ÇEŞİTLİ
ZİYARET EDEREK SOHBETL
ARKADAŞLAR

İŞÇİNİN SESİ : Hepimizin bildiği gibi bizler, kendimize ve çocuklarımıza daha iyi bir hayat hazırlayabilmek için buralara geldik. Her birimizin ayrı bir hikayesi var. Bunları ve İngiltere'ye neden geldiğimizi İŞÇİNİN SESİ'ne anlatalım. İlk söz Fahri Bıkım'ın:

FAHRİ BIKIM

FAHRİ BIKIM : Elazığ Karakoçan'ın Pilavtepe köyündenim. Evliyim, 4 çocuğum var. Memlekette çiftçilik yapardım. İyi kötü geçiniyordum. Bizim köyden Almanya'ya gidenler oldu. Ben de heveslendim. Memlekete dönünce çoluk çocuğumla daha iyi yaşayacağımı düşündüm ve 1971'de çıkıp buralara geldim.

Geldiğime pişmanım. Hakkımızı alamıyoruz. Saatlerimiz çok düşüktür. Ama bir kere geldik, birşey beceremeden Türkiye'ye dönmek de olmuyor. İngiltere'de biraz daha kalacağım. Hem çalışacağım hem de arkadaşlarımla birlikte hakkımı almak için mücadele edeceğim.

VELİ YALÇIN

VELİ YALÇIN : Aslen Erzincan Pülümürlü'yüm. Türkiye'deyken çeşitli işler yaptım. En son askerden sonra kahvecilik yaptım. Onu da sağdan soldan borç alarak açmıştım. İşlerim iyi gitmedi. Borçlarımı ödeyemedim. Kendimi kurtaracak bir iş de bulamadım. Çünkü torpilim yoktu. Çaresizlik içindeydim. Almanya'dan gelip gidenleri gördükçe yurt dışına gitmeyi ka-

İNGİLTE

fama koydum.

Bir arkadaşla Sirkeci'de bir turizm acentasına gittik. " 5000 lira verirsen işin olur" dediler. Olan oldu deyip bir 5000 lira daha borç ettim. İngiltere'de bir otele geldik.

Daha sonra Kensington wimpyde çalışmağa başladım. 105 saat çalışıp temiz 19 pound alıyordum. Tam bir buçuk yıl bu şartlarda çalıştık. Sonra bildiğimiz gibi sendikalaştık greve gittik. Bazı haklar aldık. Ama saatlerimiz kısıldı.

Dönmeyi düşünüyorum ama bu durumda bu parayla nasıl döneyim? Dönüp de ne yapayım onu bilemiyorum.

SÜLEYMAN TAŞKIRAN

SÜLEYMAN TAŞKIRAN : Gümüşhane'nin Tirebolu kazasındanım. 15 yaşıma varınca çalışmak için İstanbul'a git-

GREVCİ OLACAĞIM

Birinci sayımızda Aziz Karakaya'nın bir oğlu daha olduğunu söylemiştik. Yukarıda Aziz ağabeybüyükoğluyla beraber görülüyor. Büyük oğlu Halit şimdiden babasına arkadaşlık ediyor. Büyüyünce ben de babam gibi grevci olacağım diyor. Ama bilmiyor ki o büyüyene kadar ülkemizde mutlu, demokratik bir düzen kurulacak, grev yapmaya gerek kalmayacak.

GERÇEK

D. KARDAŞ
(Wimpy İşçisi)

Arkadaşlar, bugün İngiltere'de bulunan bir grup Türk wimpy işçileriyiz. Bizim içinde bulunduğumuz şartlar, uğradığımız hakaretler İngiltere'nin, Avrupa'nın, Dünyanın hiçbir yerinde, memlekettinde yok. Hangi işçi toplumu haftada 110 saat, 25-30 İngiliz Lirasına çalışır?

Bütün gün ayakta, yüzbinlerin nefes kokusunu çekerek ateşin karşısında ter dökerek, bulaşığın kokusunu koklayarak, patronun baskısına dayanarak yaban ellerde ezile ezile çalışan işçileriz.

Bütün bunları, üç kişinin işini bir kişiye yaptıran, yedi senelik işçisini 40 pen-

...R KONUŞUYOR

...E BİR SÜRE HER SAYISINDA BİR İŞÇİ SOHBETİNE YER VERECEK. ...ÖLGELERDE TOPLU OLARAK OTURAN ARKADAŞLARI 15 GÜNDE BİR ...İNE ORTAK OLACAKLAR. SOHBETLERİNE KATILMAMIZI İSTEYEN ...İZE YAZSINLAR. KALKIP ÖZEL OLARAK GELELİM.

...E'YE NEDEN GELDİK

tim. Ayakkabıcılıktan, Emaye Taş fabrikasında işçiliğe kadar bir çok iş yaptım. Kazandığımın bir kısmını memlekete göndermek zorundaydım. Doğru dürüst geçinemiyordum. Kendime bir istikbal temin ederim diye kalkıp 1971'de İngiltere'ye geldim. Bir otelde çalışmaya başladım. 4 ay sonra Golden Egg'e geçtim. 3-4 ay da orada çalıştıktan sonra Selfiric'deki Ali Usnın işyerine girdim.

Buraları düşündüğüm gibi bulamadım. Şimdilik dönemem. bu vaziyette memlekete dönüp de ne yapacağım?

BAKİ DÜZGÜN

BAKİ DÜZGÜN : Erzincan Pülümür'ün Selördek köyündenim. 14 yaşından beri gurbetteyim. Köyden çıkıp İstanbul'a gittim. Lokantalarda çalışmaya başladım. Aldığım bir kaç kuruşun bir kısmını köyde ki yakınlarıma göndermek zorundaydım. Geçim zordu Türkiye'de. Bu sırada herkes akın akın Almanya'ya gidiyordu. Ben de önce Almanya'ya gitmeyi düşündüm. Olmadı. İngiltere'ye geldim. Geldiğimden beri London Eating Houses'da çalışıyorum. İlk işe başladığım yer Katford wimpysi idi. Ben de diğer arkadaşlarının söylediği gibi uzun saatler çalışıp az para aldım.

Üç senedir buradayım. Kendimin ve Türkiye'deki ailemin geçimini ancak temin edebiliyorum. Ama Türkiye'de kalsa idim bunu bile yapamıyacaktım. Bu durumda şimdi Türkiye'ye dönemem. Dönünce de ne yapacağımı bilmiyorum. Herhalde işçi olarak çalışmaya devam edeceğim.

se çalıştıran, bir pepsi için işçisine sak veren, 83 dükkan sahibi olan, Ali Salih namıyla tanınan patronun işyerlerinde çektik, çekiyoruz.

Senelerdir ezilen işçilerin sabrı tükenmişti. Hiçbir derdimizi halledemiyorduk. Üç-beş kuruş zam istendiğinde akla gelmeyen çeşitli bahaneler gösteriliyordu veya çık git deniyordu. Nihayet işçiler kendi aralarında toplanarak, örgütlenerek bu eziyete, baskıya karşı direniş gösterdiler. Sendika dışında haklarını alamayacaklarını anladılar. Kısa zamanda sendikaya üye olmaya başladılar.

Sendika içinde faaliyet gösteren arkadaşlara, Ali, gözdağı vermek, işten atmak istedi. Azimli Türk işçileri artık coşmuştu, andiçmişlerdi.

Ardarda yaptığımız iki grevde patronun sırtını yere getirdik. Baskılar devam edince de üçüncü greve karar verdik. Ama Ali Salih işçilerin birliğinden, mücadelesinden korktu. İsteklerimizi kabul etmek zorunda kaldı.

Ali Salih şimdi ise çeşitli bahaneler göstererek, iş yok diyerek saatleri devamlı düşürmeye başladı. Bu bir oyundur. İş yoksa neden durmadan yabancı işçi alıyor? Her gittiği yerde koyun postuna girmiş bir canavar gibi "ben Türkleri tutuyorum, ben sizi destekliyorum" diyor. Kanmayın arkadaşlar, o Ali tekrar ders almak mecburiyetindedir.

Arkadaşlar, bizi zor günler beklemektedir. Birliğimiz her güçlüğü yenmeye muktedirdir. O kötü düzene son vermeden, işçilerin düzenini bu işyerlerinde kurmadan mücadelemizi bırakmayacağız.

ZEKİ KOLÇAK

ZEKİ KOLÇAK : Karakoçan'ın Korudibi köyündenim. Köyümüzde iş yoktu. Babamın durumu da iyi değildi. 15 yaşında çalışmaya İstanbul'a gittim. Otellerde, barlarda, Amerika'lıların evlerinde işçilik, ahçılık yaptım. 1965 den sonra Paşabahçe Cam fabrikasında çalışmaya başladım. En son Turizm işletmesinin otellerinde çalıştım.

Evliyim, 3 çocuğum var. Halen köyümde ki anam babam dahil 9 insana ben bakıyorum. Onlara para gönderiyorum.

İngiltere'ye 10 ay önce geldim. İşler kötü. Moralim bozuk. Ne yapacağımı bilmiyorum.

Böyle giderse döneceğiz. Çalışma saatlerimizin azlığı yüzünden güç durumdayız.

İŞÇİNİN SESİ : Sağolun canlar, ağzınıza sağlık.

Kısa Haberler

● Arkadaşları arasında iyi yürekliliği ile sevilen ve Arnavut diye tanınan İsmail Soylu arkadaşımız, geçtiğimiz hafta bir ameliyat geçirdi. Şimdi hastanede yatıyor. Ona geçmiş olsun der, bir an önce sağlığına kavuşmasını ve aramızda olmasını yürekten dileriz.

● 126 Brompton Rd. wimpysinde çalışan Tayfun Kutu arkadaş 24 Şubat Pazar günü hastaneye yattı. Ameliyat olacak. Kısa zamanda iyi olup aramıza dönmesini temenni eder. Tayfun arkadaşa geçmiş olsun deriz.

● Hüseyin Bakırtepe arkadaşımız Türkiye'den döndü, işine başladı. Arkadaşa iyi çalışmalar dileriz.

● Pikadilli küçük Wimpy'den, Türkiye'li İşçiler Komitesi üyesi Mustafa Taşdemir izine gitmiştir. Arkadaşımız iznini memleketi Kayseri'de geçirecektir.

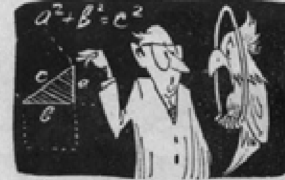
● Hasan Yılmaz hastaneden çıkmıştır. Kendisine geçmiş olsun deriz.

AL GÖZÜM SEYREYLE DÜNYAYI

Papağan Okulu

Geçenlerde Avustralya'da papağanların öğrenci olduğu bir okul açıldı. Papağanlar derslere girecekler, başarılı olanlar diploma alacaklar

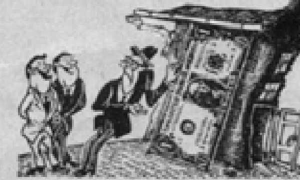

Öyle bir dünya ki, bir tarafta milyonlarca çocuk okul bulamaz, milyonlarca insana öğrenim imkanı tanınmaz. Mesela bizim ülkemizde her iki yurttaştan biri okuma-yazma bilmez. Diğer yanda ise, papağanlar için özel okullar açılır.

Ne diyelim. Gün ola devran döne, haklar alına.

1 Dolara Gecekondu

Amerika'nın Filadelfiya şehrinde belediye gecekonduları tanesi bir dolardan (14 T.Lirası) satışa çıkarmış, ama yine de alıcı çıkmamış.

Sebebi de herhalde belediyenin alıcılara gecekondularda en az beş yıl kalmalarını ve bu süre içinde gecekonduyu eskitmeden, temiz tutmalarını şart koşması olmalı.

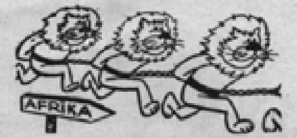
Beşikte Öğretim

Ülkemizde pahalılık, işsizlik, enflasyon etrafı kasıp kavuruyor. İngiltere 3 günlük çalışma uyguluyor, B. Almanya yabancı işçilere kapısını kapatıyor. Amerika ise buhranı çözmek için başka planlar yapmış. Amerika liselerinde artık ekonomi dersleri verilecekmiş. Hatta Profesör Ellenberg, ekonomi öğretimine çocuk yuvalarında başlanılmasını önermiş.

Nevar ki, doğruyu öğrenmedikten sonra okumaya beşikten başlansa fayda etmez. Çözüm, öğrenmek isteyenler için bellidir. Çözüm, pahalılığı, işsizliği, enflasyonu kökünden kazıyan düzeni kurmaktan geçiyor.

Aslansız Afrika

Fransızlar Afrika'daki hayvanat bahçelerine aslan satmaya başlamışlar. Anlaşılan eski sömürgeciler, Afrika'da yalnız köle ticareti yapmakla yetinmeyip, aslanların da neslini tüketmişler ki, Afrika hayvanat bahçeleri aslansız kalmış.

TÜRKİYELİ KADINLAR BİRLİĞİ DUYURUSU

DEĞERLİ KADIN ARKADAŞLAR

11 Şubat 1974'de Türkiye'li Kadınlar Birliği kuruldu. Birçok Türkiye'li kadın biraraya geldik, birleştik, bu birliği kurduk.

BİRLİK NEDEN KURULDU?

Yabancı bir memleketteyiz. Dilini bilmiyoruz. Doktora, hastahaneye, okula, belediye ye hiçbir tarafa derdimizi anlatamıyoruz. Çocuklarımızın yetişmesiyle dil bilmeme yüzünden yakından ilgilenemiyoruz. Her gün bir sürü güçlüklerle karşılaşıyoruz. Bu zorluklara karşı birlik olmak gerekiyordu.

NELER YAPACAK

Kadınlar Birliği, dil bilen kadınların dil bilmeyen kadın arkadaşlara yardımcı olmasını sağlamağa çalışacak. Doktor, hastahane işlerinde, çocuklarımızın okul işlerinde yardımcı olmağa çalışacak. Dil bilmeyen kadın arkadaşlara İngilizce dersleri verecek. Kadın arkadaşlara ve ailelere geziler düzenliyecek. Çocuk sağlığı ve analık ile ve daha başka konularla ilgili filimler göstermeğe çalışacak. Sizler de katılır, yeni yollar gösterirseniz daha da fazla şeyler yapabiliriz.

Bu birlik siyasi bir kuruluş değildir. Biz sadece kendi dertlerimize kendimiz çare bulabilmek için bir araya geldik. Ben bilmem, ben anlamam demeyin. Biz de bilip anladığımız için değil, birlik olursak öğreniriz, biliriz, anlarız diye kurduk bu birliği. Ne kadar çok olursak, o kadar güçlü oluruz, dertlerimizi o kadar çabuk çözebiliriz.

Bütün kadın emekçileri üye olmağa çağırıyoruz.

Üye olmak isteyen ya da bir sorunu olan arkadaşlar,

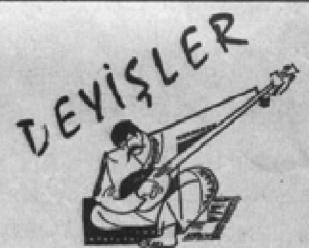
20 Jenner Rd.
Stoke Newington N.16

adresine başvurabilirler.

Bu adreste Pazartesi, Çarşamba ve Cumartesi günleri nöbetçi dil bilen kadın arkadaş bulunacaktır.

Ayrıca;
4 Mart 1974 Cumartesi gününden itibaren yukarıdaki adreste saat 5-6 arasında bir kadın arkadaş İngilizce dersi verecektir.

İNGİLTERE TÜRKİYELİ KADINLAR BİRLİĞİ (İTKB)

BİR ÇOK ARKADAŞTAN BU GÜNE DEK PEK ÇOK ŞİİR ALDIK, TEŞEKKÜR EDERİZ. İLGİNİZİN DEVAMLI OLACAGINA İNANIYORUZ.

BİTMEMİŞTİR ÖDEVİMİZ

Şu wimpy dedikleri
Sırf sinirdir yedikleri
Ali Ustanın düdükleri
Öter wimpy diye diye

Karmakarışık oldu dilimiz
Pek perişandır halimiz
Halkı sular işyerimiz
Oranç pepsi diye diye

Büyük oldu grevimiz
Bitmemiştir ödevimiz
Yanar gider alevimiz
Hak ve hukuk diye diye

İSMİ MAHFUZ BİR İŞÇİ

BİR MEKTUP VAR

9 Ocak 1974

Sayın Gazeteci Arkadaş,

1 Şubat 1974 tarihli ve "İŞÇİNİN SESİ" isimli gazetenizi okumuş bulunuyorum. Çok insanlar hatalarını söyleyince hemen kızarlar. Lakin gene de gazetenizin düştüğü bir çok hataları yazmadan edemeyeceğim bir okuyucu olarak.

1. Gazetenizi daha ucuz kağıtlara basabilirsiniz.

2. Gazetenizde herşey tenkit ediliyor fakat bütün bu tenkit edilen sorunlara çok az çözüm yolu getiriliyor.

3. Vazgeçilmez imla hataları. Mesela: Türkçe karşılığı olduğu halde İngilizce kelime kullanma özentisi. "Holidey" gibi. Nokta, virgül gibi diğer yazı işaretleri.

4. Gazete işçiye yaklaşmak isterken bazı yazılarda işçiden "emekçiden" çok uzaklaşıyor.

Bunları hatırlatmak biraz üzücü ise de hatırlatmakta yarar var diye düşündüm.

Bana herhangi bir cevap vermek istiyor iseniz, gazetenizin ikinci sayısında cevabınızı bekleyeceğim.

Daha bir iyiye,
Daha bir güzele,
Daha bir doğruya..

BİR DOST

Değerli Dost,

Mektubunu, elimize geç geçtiği için 2. sayımızda cevaplayamadık.

Eleştirilerine teker teker değinelim;

1. Gazeteyi ucuz kağıda basmak maalesef elimizde olan birşey değildi. Ülkedeki kağıt sıkıntısı nedeniyle matbaa, elinde hangi kağıt varsa ona basmak zorunda kalıyordu.

2. Gazetemizde sadece her şeyi tenkit etmekle kalmıyoruz, çözüm yollarını da getiriyoruz. Bu konu ile ilgili olarak bu sayımızda çıkan baş yazıyı okumanı tavsiye ederiz.

3. İmla hataları ne yazık ki oluyor. Bunu elimizden geldiğince düzeltmeğe çalışıyoruz. İngilizce kelimelerin kullanılması ise özentiden değil. Holidey, permit gibi kelimeler Türkiye'li işçiler arasında yerleşmiş kelimeler.

4. Hangi yazılarda işçiden uzaklaşılıyor, belirtmemişsin. Bizim işçiden uzaklaşmamız diye bir sorunumuz yok. Gazetenin işleri, yazı yazmadan dağıtıma kadar biz işçiler tarafından yapılıyor Gazete kendisi işçilerin gazetesidir. Seni de bu çalışmada aramızda görmek isteriz

Dostça selamlar

İŞTE OTURDUĞUMUZ EVLER !

MUSTAFA DİL

Batı Avrupa'daki Türkiye'li işçilerin en acil meselelerinden biri ev sorunudur. Bu zorluk en fazla Federal Almanya'da görülmektedir. İngiltere'de, Fransa'da ve diğer yerlerde de vardır. Federal Almanya'da işçi kardeşlerimiz dörder beşer kişi ufacık odalarda yaşamaktadır. Fabrikaların evleri çok kötü şartlardadır. Helâları, mutfakları, banyoları yetersizdir, sıhhî değildir. İşinden atılan işçi, fabrikanın evinden de atılmaktadır. Bu, işçi kardeşlerimize işten atılmaktan bile daha kötü olmaktadır. Başka ev bulmak imkansız gibidir. Bulunanlar da ateş pahasına ve yıkık döküktür. Hatta bazen karı koca ayrı evlerde yaşamak zorunda kalmaktadır. Bu yüzden yuvalar bile yıkılmaktadır. Federal Almanya'daki yetkili makamlar bu konuda hiçbir çaba harcamamaktadır. ATTF de bu konuda yeni çalışmalara girişmektedir. Federal Almanya hükümetine tedbir alması için baskı yapılacaktır.

Biz burada İngiltere' de de Federal Almanya'daki kadar olmasa da benzeri zorluklarla karşı karşıyayız. Ev sorunumuza bir çare bulmak için birlikte çalışıp mücadele etmeliyiz.

(Almanya'da işçilerimiz şehir kenarlarında, yaşanması tehlikeli evlerde yüksek kiralarla oturuyorlar. Sosyal mesken verilmiyor.)

İŞÇİNİN SESİ . . . . 15 Günlük İşçi Gazetesi
Sahibi : İngiltere Türkiyeli İlericiler Birliği (İTİB), (Avrupa Türkiyeli Toplumcular Federasyonuna Bağlıdır)
Adres . . . . 56 Mansfield Rd., Ilford Essex, England
Masrafı : 5 Peni . . . . . . Yıllık Abone (Posta Masrafı Dahil) 2 İngiliz Lirası
Abone Hesap No : . . National Westminister Bank. Stoke Newington Br. (60 20 32)
. . . . . 196 Stoke Newington High Str. LONDON N.16 7JH. A/c No: 01-11 08 54 95